

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

CLIX. Carta quomodo Theobaldus recognovit se esse hominem de corpore
Ecclesiae Fossatensis & dominio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

& statutum nostrum ratum & inconcussum teneant & teneri ecclesiastica censura coercant. His etiam addimus Albrici tutoris statum omnino liberum. Si qua verò ecclesiastica secularive persona hanc institutionis nostræ paginam temerario ausu infringere vel perturbare præsumpserit, à gremio sanctæ matris Ecclesiæ auctoritate beati Petri Apostoli & vicarij eius beati Mansueti & nostræ eam segregamus, ac perpetuæ maledictioni cum Datan & Abiron, qui vivi à terra fuerunt aborti, subjacere censemus. Conservantibus autem hæc sit pax & exultatio tam in hoc quam in futuro seculo. Hanc præsentem descriptionem nostram munitam sigillo signis & testimonio nostrorum fidelium roborandam contradimus. Signum Henrici Episcopi. S. Hugonis Abbatis sancti Apri. S. Iohannis Abbatis sancti Mansueti. S. Sigifridi Abbatis sancti Leonis. S. Haimonis Decani & Archidiaconi. S. Theodorici Præpositi sancti Gengulfi & Archidiaconi. S. Petri Comitris & Archidiaconi. S. Odonis Theofaurij & Archidiaconi. S. Vltici Archidiaconi. S. Albrici Capellani & Archidiaconi. S. Haimonis Archidiaconi. S. Vvaleri Cancellarij. S. Rosfridi Magistri. S. Ainardi Canonici. S. Paulini Decani sancti Gengulfi. S. Damberti Canonici S. Gengulfi. S. Theodorici Canonici S. Gengulfi de Sellei. S. Viviani Archipresbyteri civitatis. S. Richardi Scabinionis. S. Albrici Presbyteri S. Mansueti. S. Henrici Presbyteri sancti Amantij. S. Matthæi Ducis. S. Simonis filij eius. S. Henrici de Chacinal. S. Hugonis filij eius. Acta sunt hæc Tullii in Ecclesia beati protomartyris Stephani Idibus Octobris, multis religiosis viris & laicis personis nobilibus assidentibus, anno ab incarnatione Domini M C L X I I. Indictione X I I. Epacta XXV. concurrente 1. Imperatore Frederico semperque Augulo regnante, pontificante Domino Henrico.

CLIX.

Carta quomodo Theobaldus recognovit se esse hominem de corpore Ecclesiæ Fossatensis & dominio.

An. 1141.
Ex chartulario monasterij Fossatensis.

Guillermus permissione divina Parisiensis Ecclesiæ minister indignus omnibus præsentibus literis inspecturis salutem in Domino. Noveritis quòd in nostra præsentia constitutis fratre N. Abbate Fossatensi ex una parte & Theobaldo filio Gaufridi dicti Vicarij de Fara monasterio ex altera, cum idem Abbas diceret eundem Theobaldum esse hominem de corpore Ecclesiæ Fossatensis, & quòd si idem Theobaldus unquam fuerat in Clericum ordinatus, istud sine consensu Ecclesiæ Fossatensis factum fuerat, quare non debebat valere in præjudicium Ecclesiæ Fossatensis, prædictus Theobaldus confessus fuit coram nobis se fuisse in Clericum ordinatum, sed sine licentia & voluntate Ecclesiæ Fossatensis, & confessus fuit quòd hoc factum fuerat sine scientia ordinantis. Nam cum vidisset turbam quorundam puerorum qui debebant in Clericos ordinari, latenter se hujusmodi turbæ immiscuit ad suggestionem quorundam, puerili

levitate deductus. Confessus etiam fuit se esse debere, & etiam esse ejusdem Ecclesiæ Fossatensis hominem de corpore & se velle in omnibus Fossatensis Ecclesiæ dominio subiectum esse, se & sua voluntati & dominio ejusdem Ecclesiæ omnino in nostra præsentia supponendo, abrenuntians omni privilegio si quod sibi posset competere ex illa tonsura illicitè consecuta vel alio quocunque modo. In cujus rei testimonium & munimen ad petitionem dictarum partium præsentibus literis sigillum nostrum duximus apponendum. Datum anno Domini M C C. quadragésimo primo, mense Aprili.

CLX.

Carta quomodo Mattheus Clericus recognovit se esse filium magistri Clementis de Cristolio &c.

An. 1144.
Ex eodem chartulario.

Omnes presentes literas inspecturis. Officialis curiæ Parisiensis in Domino salutem. Notum facimus quòd in nostra præsentia constitutus Mattheus de Cristolio recognovit quòd ipse erat filius Magistri Clementis de Cristolio & Aalesis uxoris ipsius Clementis, & genitus constante matrimonio inter ipsos. Recognovit etiam quòd religiosi viri Abbas & conventus monasterij sancti Petri Fossatensis ipsum manumiserant & restituerant libertati sub tali conditione, si ipsum fieri Clericum contingerit & in clericatus ordine perpetuo residere, & etiam tali modo quòd post decessum ipsius omnia bona immobilia sua de hereditate sua moventia ad ipsos Abbatem & conventum quite & liberè devolventur, nisi aliter procedat de voluntate prædictorum Abbatis & conventus; volens & concedens quòd si postquam tonsuram clericalem habuerit, ipsum uxorem ducere contingerit, nonobstante manumissione hujusmodi dicti Abbas & conventus omnia bona hereditaria ipsius Matthæi habeant & disponant de illis pro sua penitus voluntate, nisi aliter procedat de voluntate eorundem. Promisit autem idem Mattheus, fide in manu nostra præstita corporali, quòd bona sua hereditaria immobilia nullatenus alienabit nec onerabit quin post decessum ipsius ad prædictum monasterium quite & liberè devolvantur. Renuntiavit insuper dictus Mattheus specialiter & expresse omni actioni & exceptioni tam juris quam facti coherenti rei vel personæ, omni juris auxilio canonici & civilis, omni privilegio concessis & concedendo, consuetudini & statuto, & omnibus aliis quæ sibi possent prodesse & dictis Abbati & conventui in aliquo obesse vel aliquibus præmissorum. Actum anno Domini M C C. quadragésimo quarto, mense Januarii.

